

IN-DEPTH BUSINESS HALACHA CURRICULUM

קובץ מראוי מקומות

עומקה דיני

מנהג במאון חלק א'

MINHAG B'MAMON - PART I

על פי התורה אשר יורוּךְ Yorucha

IN-DEPTH BUSINESS HALACHA CURRICULUM

Compiled by the Bais HaVaad Halacha Center.

Project Editor: Rav Baruch Fried, Dayan at Bais HaVaad

For additional copies of this *Kuntras*, to sign up for *Yorucha*, or to obtain the *Yorucha* supplements (see back of booklet):

BAIS HAVAAD HALACHA CENTER

105 RIVER AVENUE, SUITE #301
LAKEWOOD, NJ 08701
1.888.485.VAAD(8223) | 732.232.1412
WWW.BAISHAVAAD.ORG/YORUCHA
YORUCHA@BAISHAVAAD.ORG

BAIS HAVAAD DIVISIONS

Business
Halacha
Services

Bais Din
& Dispute
Resolution

Zichron
Gershon Kollel
for Dayanu

Medical
Halacha
Center

Kehilla &
Bais Din Primacy
Initiative

Halachic Awareness
& Education

מראֵי מקומות

מנהג במאנו חלק א'

תוכן העניינים

מנהג קובע ומברר כל דבר "סתם"

- 4 מקור הדין וטעמו
 - 7 קביעת מנהג ע"פ רוב
 - 10 שכיחות ליקרא מנהג
 - 11 אם "לא שמענו" קובע מנהג
 - 12 ב' מקומות עם מנהגים שונים ...
 - 15 דמים מודיעים נגד מנהג

LOWINGER FAMILY

לעלי נשמה

לעלוי נשמהת
ל' דוד בן ברוך בענדייט ז"ל
גאלדא בת משה דוד ע"ה

ר' מאיר משה בן בן ציון הלייזל
מינקא בת משה שמואל ע"ה

In memory of
HARAV YOSEF GROSSMAN ZT"L
לע"ז ברוך יי"ח ישראלי ר"ג משה גROSSMAN זצ"ל

ARYEH WEISS
& FAMILY

**MR. HOWARD ז"נ
ZUKERMAN Z"ל**
ר' צבי יעקב בן פסח יהודה ז"ל
By his wife Mrs. Rosalyn Zuckerman

הביבס

(ט) גמ' סמר ליה מלה
הגממין: (ט) תומ' ד' י' ס
פושל וכו' מכאן נברא
פקמים וסוחרי לא קאסדר
אנשי מגן:

הוּא בְּרִית

ב'ז

[ג] ליל ברכות (לילו)
[ד] עירם – מושב ליהו
[ה] כבשנום
[ו] צל וזרות (דרומי)
[ז] בן צל בירושה
[ח] ינאה
[ט] עירם חנוך
[י] אולדן דרמן
[ק] עירם הא בדורות
[ל] דראטן (הו) כו (אורה)
[מ] ואמא ניקרי טרי
[נ] אכטיל (לילו)
[ו] אנד מסטס
[ז] יוניבר (ויניבר) (פ) דושע
[ט] דראטן (הו) ורבכטה
[י] מיליטן געלן
[ק] סטטן, מיליטן געלן
[ל] צ'רנישוב (ויניבר)
[מ] צ'רנישוב נס
[ו] מיליטן געלן
[ז] אול ניז'יל
[ט] אטראטן
[ל] קראטן (ויניבר)

252

עין משפט
נור מזווחה

תורה אוד תשל
א) פורח חל
זאנפּן זאל בענ
זרבעזּוּן: גִּזָּא
?פְּגַלְיָה וְעַמְּבָדָה
עֲדֵי-עֲרָבָה:

(ה) הולמים, ק, ב-כ-ב
 ס) תעשה חישך
 ללה ב' תרמש
 מירון צויר; ותלה ב'
 ט) צויר באב שופרך רא
 קסבה ארב צפורה גן
 יוניבר זרניך בון
 ב' בולשטו: (ת hollow, כ-
 ד) ענבר פיו כל
 שער נפזרות גען
 א-ב-ב-ב-ב
 ח) רבן שפתה לבי
 גבורי אַךְ בָּשָׂרִי
 ?בקטורה: (ת hollow, כ-
 א-ב-ב-ב-ב-ב)

תלמיד ב

ה
ח ²⁵ אף במקור ולוקח אין כל אלו הדברים אמרוים וכיוצא בהם אלא במקום שאין שם מנהga ולא שמota ידועים לכל דבר ודבר בפני עצמו אבל במקום שנהגו שהמורכבות כך מכרך הרוי זה מכורר וסומכים על המנהג בין בקריקות בין במטלטלים זהה עיקיר גדול בכל דברי משא וממן הולכים אחריו בני לשון בני אדרם באוטו מקום ואחרו המנוח.

⁷ ציונים ומוקדים כמי שטען כי ביבר עיא פיא דיה מטני וויאם סס רדי מינק שם דיה במה וכאנט'ל שם דיה מהוניטון. ד"מ ט'. סס נומיסס פכץ מפכיה דן (ג) מוש פאנט'ל סס מילטנס סס ה.ה'.

עדות לחתם

שענין ר' בסופו, והוא שhortא תוך השדה או הבית, אבל מות שhortא
ווחזק מושג בון עיר או דריה לריפס'ת הדרים. דין רשות והובלה גורם
אם יתבונן ר' בסופו יוכן בון עיר או דריה לריפס'ת הדרים. דין רשות והובלה גורם
הדרים לא יכולו לשוב בון עיר או דריה לריפס'ת הדרים. אבל אם הוא
הדרים לא יכולו לשוב בון עיר או דריה לריפס'ת הדרים. אבל אם הוא

לאור הנר"ז

בצמיג מכר נור גולן ממי ימי, ו/or נור מהטנס סדרה קיטס דמיון גולן*. ו/or נור
נוקוטס אגנו גולן בוגר ממי, ו/or נור כטבנער שעט נמיין ליינט טרוי ו/or נור טרוי.
[ברופטיין] דין, ו/or נור כטבנער שעט נמיין ליינט טרוי ו/or נור טרוי.

טכני מושב

בארהן דובוב – רופא ופיזיולוג ישראלי, מומחה למיניות, זוכה פרס ישראל למדעי הרוח ומדעי החברה, פרופסור באוניברסיטה העברית בירושלים, ממייסדי ארגון הפדרציה הבינלאומית למכניזם המינרי (FIM), ממייסדי ארגון הפדרציה הבינלאומית למכניזם המינרי (FIM).

ערוך השלים (מהדורות פריעדמאן) – כה חוי"מ ז (קפט – רם) קארו, יוסף בן אפרים عمود מס 185 הוסיף עי' **תכנת אוצר החכמה**

The rule of minhag, following common custom and common terms, is a cardinal rule which extends to all forms of commerce.

שורטט'ו רט'ו סעיף ח'

שוו"ע רט"ו סעיף ח'

פרק תשיעי

הקדירה או העקירה כדי להפקיד שרכי עשבים רעים שב וימתו ולא ישחיתו בצמיחת וריעות העתידות לבא. וכשם שחולקין בתכואה כך חולקין בתבן וקשה אלא אם כן מעכב על זה תנאי או מנהג וכן כשם שחולקין בין כך חולקים בומרות ובאותם קנים המעידים הgentiles שלא להתכלך בעפר הארץ ושניהם מספקין את הקנים.

זהו ביאור המשנה וכן הלכה ודברים שנכנטו מחתה בגمرا אלו הן.

דף קג ע"ב זה שבירנו שמדובר שנגנו לחרוש אחריו יחרוש אפילו נכח בעשבים רעים שבת בעוד שהיתה התבואה מחוברת, חייב לחרוש ואין יכול לנצל עצמו מן החירisha מפני הנכווש אלא אם כן פירש לו כן בשעת הנכווש ונתרצה לו.

המקבל או השוכר את הקרקע אין האילנות בכלל ואעפ"י שלענן מכך קנה כמו שתබאר, בקבלנות ושכירותן איינו כן מפני שאין צרכין UBODAH ואינו טורה בהם ואיפלו שכרו ביוטר מן הרואי אין יכול לומר שמצד הפירות הרבה במחירות. ומכל מקום מקום שנגנו לכלול שכירות אילנות על גב קרקע הושכרו ואיפלו נכה לו בשכירות אין יכול לומר לו שלא נכה לו אלא בשבייל שלא יטול חלק בפירות.

זה שאמרנו במשנה שהאריס חולק בתבן לא נאמר אלא בסתם ובמקום שאין שם מנג ידוע אבל מקום שנגנו בו שלא ניתן לבן לא里斯 אינו נותן וכל שלא נהנו בו רוב העיר **או"פ שיש יהודים נוהגים בכך מותר עין יפה שלהם אין לו ללמידה מהם וכן הדין בשאר הדברים.**

המקבל או השוכר את הקרקע בעל הקרקע חייב לעשות הדברים שהם עיקר שמירת הקרקע כגון החירץ שעושין סביבות השדה והוא הנקרה בוכרה ונינתה עפר החירץ על שפת השדה להגביהו והוא הנקרה טופיתא והבאת עפר מקום אחר להרכבה על זאת עד שיספיק בהגביהה והוא הנקרה ארכetta, וכן הקנים שדרוכן לנוצע לשם כדי שייתו כל הסביבות געולים. ומכל מקום מה שהוא עשוי לשמריה יתרה כגון הקוצים שאים אורג בז הקנים אין היובן על בעל הקרקע שלא עשאן מקבל אלא להקל עליו שלא יצטרך לטrhoת **בשמירתה.**

הمعدר שחוoperin בו את הקרקע והרחת שمرרים בה את העפר ממקום והדלוי והנאנד הצריכין להשקאת השדה כל אלו בעל הקרקע חייב בהן, אבל מקבל חייב בחפירת הגמווא שמכנסין ומים בתוכה.

דברים אלו שכתבנו אעפ"י שלא כתבנום אלא במקביל יש דברים שאפי השוכר והחווכר שווים בהם עם המקובל ויש דברים שלא נאמרו אלא במקביל כמו שתאמיר במשנתנו שננהג העקירה והקצירה והחרישה אף בחווכר ושוכר נאמר וענין חלוקת הומרות והתבן לא נאמרו בחווכר שהרי הכל שלו ונותן דבר ידוע. וכן יש חלק בינוים בהרבה דברים ואעפ"פ שאי אפשר להוציא את כלן הדברים פשוטים למי שמאנו מיעינות ואעפ"כ נbaar בכל אחת ואחת מה שיאמר בכלן ומה שלא יאמר אלא באחת מהן.

המשנה השניה וענינה במקבל או חוות שארע אונס הגורם פסידא בענייני הקרקע כיצד הוא הדין ואמר על זה.

[383]

בית הבחרה - ב"מ מאירי, מנחם בן שלמה עמוד מס' 398 הוחפס ע"י תכנת אוצר החכמה

If everyone does or speaks in a specific fashion, that is regarded as the minhag even if some individuals say or do otherwise.

מאריב"מ קג: ד"ה זה שאמרנו אם רק יהודים נהנים שלא כמנג הפסhot לא אולין בתיריהו.

קען שאטילו לאיזו כהונמה קיימת שעל מנת כן קיימה. וולע"ג לדמיהין סמס דזוקן מנה מלחים חכל מוקפת גל מה"כ פרטו, והוא נטמייה לנד שאדרב טהיה צעל מהלה בסוגה, לחיו מתקיים עתה צטמייה לנד. חכל הצעירותם בקיום טהוריו כצעיר ומנו על דעת תמןן הרכזוניס טהוריו, מה"כ פירוט, לדמיהין גומופטט⁹ אומכל פפץ למפניו וזה חומר גמנה וזה חומר גמלחות ובלז וזה נטמו ולמרך גמשו וזה גת וזה חום בלקה מצע מה קמוכו יעצו דנרי קמוכר ולחס טמיכו צטמייה צביס צבינה וככל צאן גדון וזה צבניר האקלים צטמייה צבינה סיס דעםס על דעת קמוניה טהוריון מן קטמס¹⁰. כמו צטמג רכ כי גלוון זיל' גמונס¹¹, טהומטליים זים למפניו לטנה אך ידוע, עמדו כס יומל, צלינו חיוב לפועל מבה צעמדו גלה כמו כן טבנה לרלהון ציון צטמקו, וולע"פ טסוקר צמירות בגמיס.

ולכן כל ציתרבר טהוניה טהוריון טהה ציסיה פטווי מן הקם כמו טהו חומרה, יט נקאנל קיטיס דרכ טהומיס טהורייס צטכרווע געדס, ווילן נאס נטחול לו מם ריך מיש טענער ומון צטילומו ווילן. והס זה גו יתנבר דטנאי גלן צטכרווע קטס, מה ניריך נטיען גל קמוניה, דטנאיי צטילות פועליס ווילן סוליכיס להר מגנג טהמידינה מה"פ צאטכלוות גטה נטקה נטקה, לדמן נפ' קאוכו זם הפטוליס¹² מוקס צאנגו לוין יוזן לפקט נטיקס יפקט כל מגנג טהמידינה. וולמיהן עלה פירוטלמי¹³ ווילם למורת מגנג הלאה¹⁴.

ובבנדורן וזה גס כן יט לעין מגנג העיר, והס יט צער מגנג טפערען גס טהונין, גס וזה על דעתן נכינם, להס גל כן סי' לו להטנות. והס מגנג קעריל לטטרס גס זה פטווי מן סקטס, כי פטוליס טיס נאס להטנות. ומ"מ גראטה צאנגן וזה ניריך ציסיה במונגע גרוו לפטווי, להס נאכמתם טקסל גו צאנגו כן מטיס קדמוניות, וגאגו לדון ע"פ המונגע באו. דהה גל דמי למן מג פועליס צטמה פועליס נאכלייס גכל יוס ווילן מודס לרטומ טך נווניגס. חכל נפטווע הוחן גלן גער לי להס חון להפ, מה' יקרל מגנג מה צלן צהלו מם למון חמץ לו צינס גלן להס כן יוצע ומפלוקס צער צטממת מגנג העיר לפטווי טהונין פטロס¹⁵.

ולמנהוג סקטומות צעל מזס הפקון אין להטיט כלל, דמיהי לדמיין נריט פ' הצעול זם הפטוליס¹⁶ ווילמי מסיכל מהו, דמצען דצעיר מಡטה גלן נא מגנג הוליכיס פילקו. דומיל דמיהי לדמיהין נטוף פרק הכותג נטמות⁸

שו"ת הריב"ש <מכון ירושלים> עמוד מס 242 ב יצחק בן ששת ברופת (ריב"ש) הوذפס ע"י תכנת אוצר החכמה

ואחרי צמן סדין חמוץ חמוץ מיעג גמיס וולגניות כהאר הטנישים, וו כהן פטוור ע"מו גטענום מהרומ, לה' מנד טהוני טהומכו צאטמאן כן עס האגראיס קרלהוןיס צטכלווע, לה' מנד קמנאג עלי' להטיל ולהה ווילר דנרי לה' ניס טס.

ומה צטען צטמיה טפוקיס צטפוקו דרכ טוליה גל סנקן חומרו כהאר גטמייזיס, וו לריה טסוח פטווי, היי ווילם נטמן טס רליה, טהה צטומקיס הסס גל סי' יולן פטוור ולמייך גלן דרכ טוליה וככבר פטורייאן מללהות. חכל טהיה פטוור קיימ, גזה גל כהה כה דס. וגם דרכ טפוקיס דרכ טוליה גלן דרכ נטמות ווילך ריך נפי טמידות טהוניש, ולפעמים ממייצן לי' חמד להלום יומל מלמר עשיר מהנו, כל צירלהה לסס צטמאות גען מאיין יומל צדו. ולפעמים פוטריין מללהט מ"ט צירלהה לסס צטמיוט מועט וגס חן מעות גען מאיין מאיין גאלו ווילן דעםס ציסיה פטוור גטמי. ועוד כי מלהר צהה צטעלם גט' דס סי' חמוץ עדין גפנקמי טקסל י"ח, גט' לוו למחייט מלהר דרכ הוליה ולסכלים עטמס גטמלהות.

גם בטענה צטען צטעה צה' מערעל מלאלטיל חרס ען טטהודום להרוי קומ' יטדים מהאלר לסס יד וטס מה גל ערעל, טהרי כל אלס דין פטוור אין חייכ' יט' לו למם סודלטמו כדי צלן יעליינו וויל' יטירמו להריסט עמו, ווילן גס להה יט' גל למם סודלטך וויל' מפמד מוש לי' נטמת פטוור להפה. גס טס להן לריה כי לה' קוו טיס מינ' מן סדין וויס מעכט גלן דין מלאלטיל טקרים מולי סידמידס הסס בטטונו וטטומו צאנגי צטעלן צטמלו⁶ צויל עלייס הוו ממען, גלן ציריך נטחול זם פיאס, לה' למורי כן מהמת צידשו טהו פטוור נטמת, לה' מנד המונגע לה' מנד הטנאי, הו לה' למורי כן נטומי מייל גטלמה ווילגעל עדותם.

ובורדאי לה' חמנס כן נפי' עס סטנוויס קרלהוןיס וט עדיס דנדיג, לה' קוו לה' חן עדיס גלן צטס מודיס, כי' מנחס קיס¹⁷. מה"פ צלן חמוץ ווילמי צטער צטילות גל ספטה, ציון צאטמיוטו כן על פס ונעל דעתן כן האכרי עטמו. גלן צטילות ספטעל ניריך צטעל וויל' קניין, גלן כל צטסה הפטול מלאלטמו מיעג פטוכר למם גל מסלס צכליו צאטמו עמו⁷. ואגראיס קרלהוןיס צטכרווע לה' מנד דעם זטמייל קרלהון צטכלווע⁸, גלן לה' נס קון פילקו. דומיל דמיהי לדמיהין נטוף פרק הכותג נטמות⁸

Minhag is limited to common scenarios and terms. Things that are uncommon, even if it is done that way occasionally, do not constitute a minhag.

שכיחות לקרא מגנה: ריב"ש סיון תע"ה לא מקרי מגנה א"ב הוא דברמצו שנותגנו כן, משא"כ דבר שאינו שכיח אף שלפעמים נהנו כן לא מקרי ע"י מגנה.

סעיף 7

שיטה י"ו: במה דברים אמורים כשייש מנהג ידווע וכור. נ"ב: אמר המאסף: בתורת המנהגות לענין ממון, כתบทוי בטור זה סימן ר"א בהגנת בית יוסף, ולענין איסורה, בטור יורה דעה סימן ר' י"ד בהגנת הטור.

סעיף 8

שיטה כ"ג: וצלות לו דג וכו'. נ"ב: כתב בספר המפה (סעיף א): וצלות לו דג קטן. והסמ"ע מפרק בזה, עיין בבית חדש.

סעיף 9

שיטה ב"ד: אם אמר אני גותן לכם באחד או שניים [מן העיר], משמנין ביןיהם וכו'. נ"ב: אבל בן שהיה מתעסק אצל אביו סתם, ואחר כך [תבע] שכר טrhoח, יתפרע כפי המועט שלקחים הפטורייש [=המורשים] המתעסקין בנכסים אחרים. מהריב"ל ס"א דף קמ"ב [סימן קיו].

בית יוסף ובו י"ד סעיפים

סעיף 1

דשז"ו ע"ב שטה ל"ח: ובתבו גמוקי יוסף וכו'. נ"ב: ונראה בהධיא Mai Daica בין רישא לסייעא, דברישא שעלו הפועלים לשכור עצמן, בין שבאו אותם שימושיים ומעיריבים למקום שאינם משכינים ומעריבין, בין שהלוו אותם שאינם משכינים ומעריבין למקום משכינים, לעולם אין להם להשכים ולהעריב. והטעם דכתהלוו אותם משכינים ומעיריבים למקום שאינם משכינים ומעריבים, הא וראי פשיטה, דהשוכר אותם כמנוג אנשי מקומו שוכר, דין כאן מקום לומר: בגין דשמיית עליון וכו'. וכן כשהלכו למקום שאין בני משכינים ומעריבין למקום משכינים ומעריבין, יכולין לומר: אלו בני מקומינו נשכרנו, ואודעתה דהכי. אבל בסיפה שהוא אדם שהלך למקום שאין משכינים למקום משכינים, יש לו טענה לומר: סלקא במחשבתךך דלא הינו אלא מוגר פועלם מטבחיה, אלא בגין דשמיית עליינו שאתם משכינים ומעיריבים סליקא להכא. אך קשה, שראיתי למחריר אמרם ז' יעש זיל בתשובה, הובאה בתשובות הראים ז"ל חלק א' סימן י"ז, כתב: הפועלים שנגו במקומות שלא להשכים ולהעריב, דבר פשוט הוא שם הלוו ונשכוו במקום אחר שנוהגים להשכים ולהעריב, שכופין אתם להשכים ולהעריב כמנוג המקום, אף על פי שבמקומות לא היו נהוגים כך. ולפי נוסחת היירושלמי אין הדין כך, ולא אמר לי שבנוסחת היירושלמי שהובא בגמוקי יוסף יש חסרון הניכר, וכך צ"ל: בני טבריא שעלו לשכור מבני מעון נשכרים בני מעון, ובני בית מעון שעלו לשכור מטבחיה נשכרים בני טבריא. ושוב אחר החיפוש מצאתי בספר משא מלך חלק א' ש"א משפט ד' הסכים לדברי מהר"א ז' יעש

כנסת גוזולה <פיכון הכתבים> עמוד מס 279 טו חווים רנט-שטו בנבנישת, חיים בן ישראל חודפס עיי תכנת אוצר הכהנת

If the workers transitioned from one place to another, Kneses Hagedolah cites two opinions whether they can be forced to follow the local common custom to their detriment.

כלבו מקום למקום
נכ"ג, הגחות ב"ז ס' של"א אות א'
נכ"ג הביא בשם הר' ארבהם בן עיש שכתוב שם הכלו הפועלים ונשכוו במקום משכינים
כופין אותם להשכים, ולא דברי הג' וכוחב הכתנה ג' שהיתה לו גוראה אחרת ביירושלמי.

ה' טען האריס שהתנה שיטול החצי ובבעל השדה טען שלא התנה אלא ליתן לו השיליש הולכים אחר מנהג המדינה. סימון שלא סעיף א' או לא דראה פניה בעיר ב', עין נספְרָה תגנְעַן קב' י' (שורה ס' כיב).

הרכבות שכורות פונז'ליים
סימן שלא
השוכר פועלם יתג עמהם במנת הדרינה
בגויי תרומות

⁶ השוכר את הפועלים ואמר להם להשכים ולהעירם מקום שנגנו שלא להחשים ושלא להעירב אינו יכול לכופן ⁷ ואפיו הוסיף עלי שכון כיון שלא להרבה גזירות שיטריה בור ⁸ וזה היה מושגן ⁹ וזה היה מושגן ¹⁰

הזהרנה בן בעשיה שכורס. נגה ילה קיס מנגג צפער הו שHAMMER נגן מי שוכר חלכס דידין מולס זמ'קיזין נטלה מזימיטס צוילמת סטמאנס ולוצטום מליכס מד להט אלכונטיים. זיגענעליך צדם מקדים עטמו לביבטו צוילל למלהות לו חתימת צל מס זיגענעלום לו דג קען

לבדיקן לה בכ"ג. **א"ג** ק"ה מונח נער לחיל רוכח גזע העיר צה"ו ממוקס צם צם מזום דמל"ש סמין יהי"כ כ"ב כתוב יוניס מקורות סיכון שלל **ה** (הנ"כ פ"ע משלוחה ה"א). **ו** כו"ו מאמכלו דפרק נמה (ו) מהמגן), וכ"ו מאמכלו דפרק נמה (ו) מהמגן). **ז** (הנ"כ פ"ע משלוחה ה"א). **ט** (הנ"כ פ"ע משלוחה ה"א). **י** כ"י רון כהן מה אונטוליט בימי כיב' ע"א מופיע חורי-ה"ר. **ד"ה** ר' מדליקן שבת ליה ע"ב ז' ל"ב, ז' מתקשות שי מוקטען בערך צם כ"ו, עד מהלך מהקושם קיעש צלחתם פילק למפקח ומטעןammnu ואבדיקן סגנום, צה"ה כדי כי גלגולות בג קון מו"די

כימין של פלא סעיף א' בראשו, כשחוורך הולך לשוכר את הפולני מוסקום אחר, על דעתו מנהג מקום הפוינט (השכירות), אבל גועל החולן

טורי והב
שיםן של א' בערביתיו (כר) אי היה טפי משאור פועלם. ויל' דהaca שהבעה'ב עיבודו לה עברית שפירה, hei אתה בגמ', פרק הפטולים (ב' פ' ג' ז'). וקשה לי וחוו עברייה, דהה'ג פרק הרומני (ש' ד') על גז יהיר טב שם יכולין, ובא לאפרק שלא העצץ במלאתו. משאכ' בפרק האומני שלא אמר להם בעל הבית כלום, רק הפטולים עוצע' א' בהם דברים אמורים שאין מלאתן שהוא ד' הכר, הגז נהדי

להולן' כל يوم, ומדלינג יוס וויס, נס שנתה נכללה. ועיין בס מ"ס מסקוניל דיזס כו' נס שנתה. שם. אפלו הושפה על שכון. עין נעל קימן ז"כ קטע' ס'.

שלוחן ערוך השלים **«מהדורות פריעדמאן»** – כז חויימט (רצא – שנה) קארו, יוסף בן אפרים עמוד מס 187 הווודפס ע"י **תכנת אוצר החכמה**

Rama rules that the terms of employment follow the local customs of the place they workers were hired and not the place where they are from.

ההרמ"א סתם שאם הלאו הפעלים ממוקם אחד לה שני, אולין בתר מוקם השכירות.

דמ"א של"א סעיף א'

לבדיקת פם מתוור מוקע ומליען טוגנה, נט'ל. ואון מהו מסם, דסם קרי' אונגלי גיטים סאסי כל ערד' צקם צשייר וווקו ווינטן' האכליין נדיקן קודס לנו', מאה'ר' בפונטילס צאי' נבגדה ונכנכו סמוך' לנטם ניטים אלו עז'ו מעין' לרךן לאטם דבש' טפי' מגוליה דג קען', וזה רלה' דסם גל' נדיקן צישער לנימוחות צב'ם מוש' כמ' צ' כלו', וגם סס כת'ב שאדרליך' נויריתין קודס קלייה דג קען' וכלהן כת'ב שאדרליך' נויריתין חמל' קלייה סדר, וע'ג' צ' קען' פאל'ס גלו' צעטנו' נעליהם דג ומילנו' מוש' קיד' קודס לנו' מעט' ווון' פאנ' שח'ר ני' מלס. וענין' פאל'ס (נאכן שער' הח' מ-18) מה' סכטמ'ין עוד שאדרליך' גלו' צעטנו' נעליהם דג ומילנו' מוש' קיד' קודס לנו' מעט' ווון' פאנ' שח'ר ני' מלס.

מג'ן חולין צמר מג'ן סעל צפ'ו מס' ו' ואינו קרווי מג'ן בו. וכ' י' סלמ'ס סלכ'ם מילול'ת הולכות [פ' א' הטען]:

ב ²⁵ מקום שנגנו לווין יון לספק בוגרונות או בתמירים וכיוצא בהם יספק ²⁶ תשליך צבאותיו ותנתקו.

ג' השוכר את הפורען ¹ ואמר לו כאחד וכשניהם ² מבני העיר מחשבין היתר שבשכירות והפחתה שבשכירות ³ימה שביניהם נוון החץ ⁴ כמוון אם היתר בשש ומחנות בארבע נונו להם חמש.

ט' ציונים ומקורות (ט) ס' בניו נסס פוליטלי שם. (ט) ר' ינאי טמן פטער. (ט) ס' פרגומס פיט משכירותה ה"א. ס' פלון שלא (ט) כ"ה בדריך וכ"ה ברובם". במהדורות קבאי ובעקבותיה מהדורות הרמי ואילך: ואמרו.

מה: סעיף ב' זו הכתוב במאגרה
המודרנית. וולטלי קרא למונוגרפיה צער
למן לסס מונומנט וטו צבר פועלטל
ופסקן לסס מונומנט, אף שמדובר מלחמת
פלטוקן לסס קרא נירן לפטוקן
מלחרן סקן המונוגרפיה צערטל
סימה לפטוקן לסס על מונומנט צנאנגן
וונגרמלר וב' פג' ע"ז אף חילך פלטוגרוף
בן מונולוג צו, ופסקן רוג כופטוקיס
דרמן נירן לפטוקן: סעיף ג' זו בוגן
אם הדורר בש"כ. ולפי זה קש
קדתן נסכךין נג' וקדתן נג' וקדתן נג'
לש' טמפני לסס ס' צבער סטיטוינו
כששור סטטוטה דצין נג' יו, וסיניאו
הרגנץ ומאר, וענין פרטוקן (סעיף ר':

עד לחם
המשם ולעתות מלאכה נוד צאת כוכבים, ובשבר שכת בין השכבה בין רני רני הנסיך סימן רלי'א, מניין רני הנסיך סימן קפ'ה. החולב משל כל הבית. (וועו שטיך-דער-הנ) באו כולם פער אהרונות הולכים אחר בסופו. כל מה שאדאס נודר בשכירות אפלין בעל פה ובכל שם קני', יש להשלים כל שהשכבר מעשה מאכלהו, ויזי חוויש א' גאנז ער רבבש זיין ענעה.

הברעה"ב, ואך אין כוות לפעול לחכום ד' רק מכח שאומר שעושה לו מלאכה יירוח פה מושאר פעולין, ע"כ ציריך שהירה באמת יותר הוא: שער ב'. הכל המוגדר המדיינר. ברכבתו בריגנו הטרו שער ב' כחכ' אן, אלא ודי לא לטפוח אתי אפיילו למי שבני ביתו מורים ייכללים לחכשו, והרמ'ה פסק כרשותה ג' כט' פג' ע"א. פרוש, ע"פ שפקד להם מונותם בפרטש, לא אמרין כאן שלאו היכי יש להם מונות ודאי איתם בתנאי לטפוחו להוטף להם. וקשה לי מי שנא מתושבת הרשות א' בחז' סי' לע' עין מה שכתחמי בסימן של'יב סעיף (ג) זד, דיה גנות להם מונה:

מ歇ברות ה'ם' וללמ'ה (הובא בטורו טענו ר'), ועיין נספין ק"ג פעד'ג' עיון מגן מנתנו:

ארכתי תשובה

חידושי קב"ה פופר

שם בהגיה. ואינו קרי מנהג אלא דבר השכינה ונעשה הרבה פעמים. עין פ"מ ע' פ"מ ו' ק"ק כ"ז, סמ"ע סק"ד. ופסקו רוב הפוסקים שאין צורך להוטש. עין ט"ו סוף פ"מ סק"ז.

הלוות חירות ובלגות סימן שבט – שלג

בגונת מהר��ז

סילם דיליכו רונכּו מוו שוקט ממון
חקפה לו רונכּו נאודעם דמיס להמיין
לידין נמי הילך חוקט ממון לילוחן
פֿרְטַה ל' דלה דאוחָה מונגע קמנקּוס
שאטּויליס נומינן קוילומת כה'ג' מצעין
למעו רוב ה'ג' סוי רונכּו ננד שטקה
מלל מקוּס מסי סודען דמיס עס
שמוקס דנטדייש פֿרְטַה נאנֵן דהוילט
נאמום', פֿרְטַה סמוכר פֿרְטַה זע'ג' ע'ל
ד'ס' לילטען), ו'ה'ג' חס רונכּו מקייע
לאודעם דמיס הילך חוקט מונגע

עשוה אבי אלא שמיין מה שעשה עד עת מ' ויתן לנו אפיקו שהנתנה לנו למן בכוון.

כימן של

הטකבל שדה ליטע כמה אילנות

וּבוֹ ה' סעיפים

A המקביל שדה מוחבירו ליתע מקבל עליו בעל
ההשודה עשר בוראות פליות: עאלס להלנת נוליס וקומריס
לכל קלה להלנת יפס לסתאה וכס למוריס למלה (ענו כ"ה
ונצ'י' נס ומכ"ט) יתר על זה מגלאגין עליו את הכל.
B מקום שנางו שייהיה הנוטע אילנות נוטל החז
ההשבח ובבעל הקרן החז ונטע והשביח ונטע
ההפסיד מהשכין לו חזի השבח שיש לו ומנכין לו
מה שהפסיד ונטול השאר ואפילו התנה על עצמו
שם יפסיד לא יטול כלום הרי זה אסמכתא ואין
מנכין לו אלא מה שהפסיד.

ג' גנוטע הנוטע והשבה ורצה להסתלק שמנציא
בבעל הקרקע ציריך להודיע אריס הרי בעל הקרקע
מווריד אריס וממס ליקס יעל עלייך מן האפס (נול) ויטול
בבעל הקרקע החזי ולא פסיד כלום ויטול האריס
שליש והשותה הנשאר של גנוטע שהרי סילק
עצמו ברכזונו מישו מ' יול נסתלקן כל' רצות גנעל השטה
(נ"י פרק שמינין).

ה כל שתלן שנותל החזי כפירות כך גוטל החזי
בגפנס שהזקינו אבל אם שטפן נדר או עקרן
הרוח אין לו בהם אלא רבעה.
ו טען האריס שהנה שוטול החזי ובעל השדה
טען של האתנה אלא ליתן לו השליש הולכים
עדות זרונה גאנזנער.

אנו בראתך נזקן.

הלכות שכירות פועלים

כימנו של א

האשר בפזילות נזהר וטמאם רמנעה המבואה

צרכו יי' רשות

ה השכר את הפעלים ואמור להם להשכיהם ולהעריך מוקם שנחגו שלא להשכיהם ושלא להעריך אינו יכול לוכפן אפלו
ההוסיף על שכון כיוון שלא התנהן כן בשעה ששכרצה. הגה: כל כי מנגג נגעיה או סחמו לנו או סוכרי חמסין נחלה מיניהם
כונילמת דמתם ונעטת מיניהם עד רף הנקרא ליכנסים (טור ס"ז) וכעניל' דתם מוקשים גענו לאו שוויל' מילון מהו פה מוקם כל מיס וולנות לו גע קפן ואלדיין
לעמ' גור (שם ס"ב יוטס רילוייטמן). כל יש מנגג בעי עיגן רון אנטיב טיריל בפין מוקם צע זס מנגג חולין כהר מגה העיר צער זער מאס. רקן מוקם
טאנטו פְּצָצָקִים וְלַמְּבָרֵךְ לְמַקְסָם צָנָבוֹ צָלָבֶן לְפָסְלִים וְלַמְּבָרֵךְ לְמַקְסָם צָבְרִיל צָרְבִּיל צָסְפָּטְלִיס (ויל' ר"ש פְּסָעָלִים צָסְפָּטְלִיס וְלַמְּבָרֵךְ לְמַקְסָם יְוָאָלִים). ואית'

ב) מזכות שניהוג לטעון גזע לפוגע בברכירות או בפנורם ובינויו או בפוגע בבעל בנויהה בנסיבות

ב' בקשות פינויו - נתינות המשפט **ח' הסופות מכת"י** – ג' ה'ב. אריה ליב בו יוסף הכהן – לורברבוים. יעקב בן יעקב משה עמנואל מס' 847 מהנ"ד

Terumas Hadeshen contends that if the employer paid a higher wage than the norm, he could claim that he was not intending to go along with the common custom, and thus absolve himself from following the common custom. Ketzos Hachashen argues that the Gemara clearly invalidates that claim, and that minhag will hold sway despite the higher wages.

תרה"ד פסק דהדרמים מודעים ננד המנהג, כלומר, שם שלם יותר מהרגיל יכול לומר שימושים לכך והוא בטל ליל בת הרנהג, ומה עלי הקצה ח' שהוא ננד הש"ס שמבואר בכך שהוספי על הוסיף כי שלל ננד המנהג.

ההלו^קות שכירות פועלם סימן שלא – שלב

תעב

הצורות החושׁן

ונג' סקלין גממן למך הכרוב
מס', וווע' ג' דהמערין גלאַן פיעריך
געני העיר ממעניין, קיינו מיטס דלמאָ
ווער קהטס או דבשעטס מגלהַס גלוּ

לבדני טען יט' צו צייר מהמוהג, סכום מפקרים עטמן
 ווונגן קודס כס��ות כדמותם לעדן חטאונה סס ע"א,
 מפער לעתון קסאיה קודס, ולפי דנין סיניס יט' צו צייר
 מסממהג, וט' קמיהן קדים מודיעין:

גמורות חמימות

טווינט – פולין ורומניה

שלב (א) אין דעתם לאששיתן. עפ"מ ע"ק מ' ס"כ ג' "ש"

בטע מ"ס פ"י ס"כ ג'. וגם מ"ס סס מנוול דלפי סמונגע נער כל האוכולים ותמים קדימות חזון סוכהלה, מ"מ הולירין הדמים מודיעים. ואק"ה ס"ק פ"ל ס"ק מהנה ע"ז מהר דמקום צנאנטו לוין יון [כ"מ פ"ז ע"ט] אף שדעתן לאו שלחנאייטו, ולפ"ט מאריש דמתים מודיעים ע"ז. יונקה בתקופה שלא היה ברקעם ה"מ מ"י

באותו החלטה – נציגות המשפט **(הוופנות מרכז'י) – בהלב אריה ליב נזקף הכרבו – ליררכניות עתבה בו עתבה משה עתודה מס' 479 מהנפקה**

The Nesivos Hamishpat agrees with the above Ketzos Hachoshen but qualifies that when it is clear to both the employer and the employee that they are changing from the custom somewhat, that can be used to break from custom in other areas as well.

הנסיבות לקוותה הקאה ח' הנ' וואוקים דברי תורה ד' שינוי באופן ניכר ממנהג הרגיל, ע' כ' יכול לומר שהשופט השבר הוא כדי לשנות גם בעינו אחר ממנהג הפסיק.

אין רצוני שיתוא פקדוני בצד אחר ושהאחר לא מזמן
בשבועת, מאורז דאי מע"כ משתפר לו כלום ואינו
אף שית', והרי זו מזות חסידות שכתב הרבנן שידיע
לכ"ד ישברו מקצת דמיון מקום שם השבת אבדת
לבעלם עאים שלא עשה כהוגן, ומסתבר דלאו ודוק
זהה שיטול לשוכר בעצמו מקום משומר וקיים ומהמת
חסידות, ולענין עצם המכירה לא הזכיר שיטרד ב"כ
להמכירה אף לא סתם ב' אגשים כתה דבב"ט דמי' לב'
יע"א, ואולי מפני שלא מתריוו אותו לבקש ב"כ כיון
שעתה שלא כהוגן, לכן יכול גם מע"כ למוכר בעצמו
כפי האזכור לשכירות המקומות ולהעשרות לשם, אבל טוב
שיתה להמע"כ שני עדות בכתה מר' וחומת על טטר
איך שדראו שבדר וזה מבר, וממילא תמי' בצוות מעי'כ
שלשה דבם מע'כ איתן נוגע בזה למוכר בועל וגם
או ואמינו לעי'כ והשלשת שץ'יך זה הוא לענין
שינוי ב' בקיאין בשומה וגם מע'כ תא' הו' בא' בקי
בסוגם זו.

ובדבר אם יכול מע'כ לדרש מטע שכר ומקום
על המון שותה אצלו ובמח�ון עד עתנה נהנה עד הומן
שבא בשגה העברת ואמר שבא לא לחייב רק במלים ולא אמר לו
מע'כ כלום בדבר שחייב לו שכירות בעד והמוקם שאינו
יכול להבעה זה הוא כמיהלה וממן שגילה דעתו שורה
שכר ודאי יוכל להבעה שושא מומן בזאת המכתח אל
או אם היה גiley' דעת אחר קחן, ועוד זמן מהוא
משמעותי קצת אף שיזור גנות שיטול להבעה דזא' כיון
שיש בזין הסחות שפות אגירתו ליסא מחלוקת אבל
או שהמקם אצל מע'כ הוא בזיר מນוקם אחר לא
יכול להבעה אלא כי' שמלמן במקומות אחר משומר
כהן אבל אף שיטול להבעה יצטרך מע'כ להמתין עד
שיטה בעל הקופסאות ואין רשי' שיטול קופסאותינו
להת'

הנני ייזוז מוקוד מחותנו,

משה פיננסטיין

פרק נו

כתר עין

שדכן מקום אחד שעשה שודך במקום אחר,
ופועלם מקום אחד שנשבר למקום אחר

כיה תמה תשליג

מע'כ יידי וביבי הרבה גאנון ופדיין המפוזרט
כשי' מתוויד רשי' שרגא וחובן להבעשרות
שליט'יא ואדמונ'יא מצישינוא.

הננה השידוך של המעשרות נעשה מshedכו שבאי' בא'וי
שושא בשבר פותת מבוי שנחוגן ליהן באמעורייא

שוחזיאת דזא אינט שומר וחווי שוחזיאת או רק
פשיטה ולא מוקד בזדים שאין לחיב לאיישי בעטמא
שלא כבעל עלהם שמית, ולומר נשעשית שומר אבודה
אחרי שודאהו שלא בא ליקוי פירוחתי שניכר שחשב
שלא תזיאם להזע, לא מסתבר זה להבמא דאי שטם
לטפלג בזע על וירבב'יט שטובר שווא שווא מזות
חסידות, וזה מטעם דכיו' ואין לטשטוט בזה אין כלום
לידיא מה שאחד טפה לחיבבו להבמא מידייא יש לנו
זין אבודה מצעת, נס להרא'ש אין להר שיטול גול

- לן כשורזה לדזיא מטבח לשוק צוק לאותיע תחולת

וושם'יע' פגmo אינו מדייך וטובר הירבב'יט טבר
השבדת חסידות ציריך להודיע לב'יד סודם ישבר פועלם
בז להזיאת מהבית אחר ישכרכו מוקם להביא שט
הירוזה, והזיאו טבר הירבב'יט דיכל להזיא להזע
בעצמו בלא והדעת אי לב'יד. אבל ומי' כהשזיא
את הירוזה לשוק מהייב להודיע לכל הירוזה שבאו
ויחק פירוחתו מהשוק ואם לא הודיעו חיב' סוכבת
הרא'ש ולא פלייני דטונת הראי'ש וזה להודיעו אחר
שהזיא לא תחולת, וזה מידייא וזהיך לומר בטעמ
טobar ואין דמתהלה א'יך להודיעו שטשליך להזע, וזה
שטעם דכיו' שואה בפי' יש להלחת שיזע שאפשר
ישליך להזע ובძא יבא בעצמו ולא יפסיד כלום,
אבל אחר שהזיא להזע ורואה שלא בא הרוי ניכר
שהוא חשב שלא יזיא להזע גנשא. זה אבודה ואינו
טבר דבשביל שלא היה להלחת בזה יתחשב אבודה
מצעת לא אליכם הירבב'יט ולא אליכא ודגרא'ש, פלטן
אם לא יזיע לבעל הירוזה יתחיב לשפט בשיטוף,
זה גראן בבדור מחלקות דרמי'ה הפט'יג'

עכ'ז'ז און דזא סכבל הירוזה וזה בעיר איכא
שיטה וירבב'יט והטבר וא'יך להודיע אליכם הירזיא
לא מטהלה ולא אח'יך מזיאן אל' מזות חסידות, אבל
כשאינו בשער ודאי לבי'יע אוד לו להזיא לשוק, וכן
אף שט'ע'כ כיון שאמר לבעל וקופסאות שיב' ויקח
שאייט שיב' א'יך שית' וב' יס' להחשב מכבים קופסאות
שלא ביחסות נבנה שוגרים שלא ביחסות, דלירבב'יט
הטבר מבנים פירוחתו שלא מעדתו וזה ספין דעכ'דא
דב'יט בהזיא אונתא דלעיז, מיט' כיון שאין בעיר אוור
להזיאם לשוק, ובפרט שואה בזאה הערבה שלא
שונו ראה שואה אש שיש לטנד שלא ישליך לשוק
סוכבת הראי'ש אף להרבעב'יט.

אבל אם מע'כ וווע'ז לשודך פקט משומר ולהעביר
לשם וקופסאות של' זיאי רשי' לטבר קופסאות נבי'
הס'ך גזריך לשכירות וטוקט ונט'יך שצ'יך לשבר
חווברת מטאוש למאום שיטוכר, ולא יכול לטאנ'

אגרות משה - ז (אה"ע ד, חוי'ם ב) פיננסטיין, משה בן דוד עמוד מס 276 הודפס ע"י תכנית אוצר החכמה

Igros Moshe discusses at length the proper wages for a shadchan where the boy and girl are from locations with differing compensation levels for shadchanim.

אגרות משה ח"ב סי' ג' ג'
בענין פועלים או שדכן בין מקומות יוקרם למקומות זול, ונחלה על הפנים מאירוח ח"ב סימן ס'ג.

אגרות

חוון משפט

משה

רעט

לא משכימים ולא מעירין בני בית מען משכימים ומעירין בני טבריא שעלו לשגור מבני בית מען נשכרים בני בית מען ובני בית מען שעלה לשגור מטבריא מטבריא נשכרים בני טבריא אבל adam שהל מטבריא לשגור פעולות מבית מען יכול והוא ממר כי סלקת במשבטיין ולא וחינן מסתח מיגר פעולות מטבריא אלא בגין דשומית עליין שאתם משכימים ומעירין בגין סלקת להבא, שלטורה הוא כל דברם שמחלה בגין בני טבריא שעלו לשגור מבני בית מען נשכרים אמר בגין טבריא אבל adam שהל מטבריא בגין פועלות מבית מען יכול ממר בגין שאם שאמט משכימים ומעירין סלקת להבא שאיבך הוא גמי דיו הראש שנסכרים בגין בית מען, ולכן ניכר שהוא טעות סופר וצריך להיות קלשון ירושלמי בספרינו וכפירוש הפס' בני טבריא שעלו לשגור בבית מען נשכין בגין מען, היינו פעולות מטבריא שעלו לשגור עצמן נשכרי לחשכים ולהערבי כמנגנגי בית מען, בגין בית מען שרדו לשגור בטבריא נשכרי בטבריא, היינו פעולות מבית מען ירדו לשגור עצמאו בטבריא ונכברין בטבריא שנואו שלא להשכים ולהערבי אבל adam שעולה מטבריא לשגור פעולות מבית מען, היינו שגם אחד מטבריא שוואצץ זריכין להשכים מען לשגור שם פועלות ולתבאיו לטבריא לשעות פעולתו היה ספק, וופיט יכלו משר בגין דשומית עצמן דאותו משכימים ומעירין בגין סלקת הכא שלcin אף ששבין לשזה בטבריא זריכין להשכים ואלוריב בגין בית מען, עי"ש בפ"מ וזה לסתור פירש נכו, אבל לא חורר באם adam שעלה מבית מען לטבריא לשגור פועלות או ר' דיו דבזה לא שיר הטעם דעתו לבא אחד מטבריא לבית מען שדינו בגין מען, והזק לומר הדוא נבנש ממלא ודינו בטבריא מאחר ודילא הטעם, הדוא כשבעי לת לא ידע מהפיטואה חיל לשאל גם על אחד שבא מבית מען לטבריא אך דינו, תורה דכין לשגור בטבריא פיטיא דינו בטבריא, אף שלכא שוט טעם לאחד מבית מען משכימי ומעירין לשגור פועלות בטבריא שני משכימים ומעירין, דעתו לנו אם יש לו טעם או לא וא פcis בסתמא יוזע פעולות בטבריא או משכימים ומעירין ואיזהו דרכו אגרון, ולכן אפשר יש לגרוד גם בעי' בגין בית חחת אמר.

אבל חבי' גין לעין בתשובה תריב'ש שכוב בסוח' סימן של"ב, ושם ג"כ תוא בגידות ובאי' שלגיטי אבל ר' חסיפה הדוא בני בית מען שבאו לשגור בטבריא נשכין בגין טבריא אבל adam מטבריא שהל לשגור פועלין מבית מען יכול ממר בגין דשומית עלcin דאותו משכימי ומעירין בגין סלקת הכה, וגיסדא וו ג"כ גונת לא נקט כל חזין כשבאו

וזאי תזדק שם הדר' שזריך לשולם כי מה לנוגנות באין, אין צורך להא דכתב הרמ"א בריש שליאداولין בטור ומוקט ששכר שם הפוילם, דורי כלם בין השוכר בין המזול גמאניט במוקטஆזוד דחמי ממע לאחד שבא למוקט וו וו הזוך להאדור בגן שודאי משולם וו כי סכר פעולות שבמקות הווא כדכתה הדר'ג במלחת דבריו.

ובעובדא דשו'ת גיטים מאירות (ח'ב סי' ס"ג) שביאו כי' שבמקות החthon שבר שנדנות הוא בול ובמקות הכליה הוא ביוקר והשדן דר ג'יכ' במקות חול, ושה פועלות בשני המקומות כיוון דהין גמאניט בשני המקומות היינו דמה שתהה צריך לדבר עם הכליה וחוריית דיית עבדחו במקומות זוקר ומם שתהה צריך לדבר עם החthon וזרוי היה עבדחו במקום חול, וגד החthon לעיד דזיד הכליה צריך לשולם بعد תחזי שעליה במקומות הול שחרי העבותה והפעלה עבורה שתהה לו בדברו עם וחחון וחורי היה במקומות חול וזה גרא זריך לשולם بعد התзи שעליה עבורה עבורה שתהה לו בדברו עם הכליה והעבותה והפעלה עבורה שתהה לו בדברו עם הכליה וחורייה היה במקומות זוקר ולא היה החזאי שוון באופן זו, ואין חילוק באיזה מקום דר השדן אל לא תלוי באיזה מקום ששה ופעולה וכיון שבשני מקומות עשה שם, וכיון טמה יש לשולם לו בכל מקום מה שעה שם, שתהה צריך לעבוד עבורה החthon ואל לדבר עם הכליה ומם שתהה צריך לעבוד עבורה הכליה ואל לדבר עם החthon זריכין לשולם כל עד האזוי לפני המקום שעבד עברו, ולא מבן ל' התשפ' שסובר הפט"א סכל השדנות ווא במקומות הול (והספר אין בידי לעזין בו), دائ' שתשדקן הוא ממקומות חול מ"מ מה שעשה במקומות חוקיק יש לשלם לו במקומות זוקר שעשה שם (וכשאבה בעה'י ליבתי אראת בל"ג לעין בדבריו).

ולענין עשה פועלתו בכתב למקומות זוקר שנטמ"א טיק דכין שהשדן ווא במקומות חול צריך לשולם לו במקומות חול ולתזר'ג היה גרא דכין שהחכימה דבר דמי שלcin תוא כבא לשם עצמן, לעיד גראת בות שפטמ"א ואך דבר גמור ח'יג שודין מדבר במקומות חול והזה נשמע במקומות היוטר כגון בפעולתו באמידה וכובית שנגיצ' לשם, ובאגורה דטבת יתרו (מכילה ריש יתרו) אני בא אליך תא אין פירוש שבקבילה המליך הוא כבא אל לא טירושו שvae חווית שיבא ונקרוא גם בכתב בלשון יאמר, שלם לא שיך להחשיב כאייל בא בעצמו שם לעבד עבורה השדייה, עי' שלית שבא לשם לעשות השדייך גדק הדר'ג שווה במקומות חוקיק אבל לא בנתב.

ואגב אoxic' ירושלמי טבריא ובאי' בסיכון שליא סעי' ח' בפרק הפעלים ח'יא שאיטה שם בני טבריא

תגנות שבגלוין שנורות כנירוסא טלפנינו וכמפורש
בב".

ולפת שכתבי נמצאו לחרושומי שם נודמן
שבטリア לא היו או טועלן שאן להשוכר טעם שלא
היה צריך להגנות והופל הוא יש לו טעם היה כבני
טריה אך יש להסתפק ללא ידע הופל מוה.

ווגני ייזרו בלויין,

משה פינשטיין

סימן נח

בעניין הנהלת ישיבה שחיבבה את המורים
לכא לסתודה שעושים לאסוף כספים,
ולשלם עבור טעודתם

כ"ד חמוץ חשליג
מע"כ יידי הנכבד מוהרייר אברהם פנהם שפירא
שליטא.

הנה מכתב כתיר אשר נשלח זה כבר מיום א'
מצווע אבל לא הבהיר פשוט שלא מתחתנו עד
היום שבאו ומנו ולא יודיע עניין גחון הוא ופלא
על אשר כתיר'ה לא כתוב שנית לורוני בו או לקרא
ע"י הטעטלפאנן כי הלא הדבר נוגע לעוד מורים ולכון
ימחול לי כתיר' על זה אבל עם כל זה אני מшиб
כי סאהה זו נוגעת גם לשנה הבאות.

בצמצם דבר זה והוא עניין הנוגע לעד צד ודם
הבעיב אבל מאחר שאין בו עניין טענות והמריטם הם
מקבלי שכר פרוחת לנו אני מшиб ובכלל אני חושב
אולדינאג אין בו שאליה שניין חזודים יהודים בעצםם,
ס' וואי לא שיך ישיתה דין שמדיני ממו יוכלו לך
להמריטם, שבשתור קבלתם למורים לא תחכר ותונם
בעל מה לא דברו בעית שוחקלו למורים לשלים דמי
פעודה עברו הדינער שעווין להכנסה ככלא ירצו
לאטול ולירגוט מהשעהה. אבל אם חשובם שאיכא
ניחזות שמריטם יבואו להדינער מפני הבודד ושיראו
הקהל את המורים רשותם לתבע שיבאו לשם אבל
לא לחויכט לשלים כשרותם לבא ולהיות שם מפני
הבודד והאזור ולא לאטול שלא להרבות בטעצתם וזה
אלו שיראו כשבאו לשם גם לאטול יצטרוט לשלים.

אבל תא יש לדון לפיו שיטולן לחויב את המורים
לבא להרינער בשביב הבודד והאזור שאפשר שם לא
יאכלו יצוא שם רע שלא יותר אסורה כשרה, ונמצא

הועלן להסידר עצמן במקום ואחר דוח פשיטא
שנדכין כמו המקום ואחר שבאו לשם, ורק נקט הרין
שבאו והזרכיהם למלולן לשוכר פעולן במקום ואחר
שם בני בית מעון שבאו לשוכר מטבRIA נשכין כבני
טריה ליטול הפעול להמר ע"ד מתג מקומי הscrouti
עגמי ומזה לנו מה שבבית מעון מעריבין ומזכימין
ונגע עצמן במתה שבאו לטבRIA דכלתบท, וטעם זה הא
ליסא כשהוא איפסא דادات מטבRIA בא לשוכר מבית
מעון כהפטוליט דבית מעון הא רוזיטים יותר להסידר
בלא השכנת והערבה כטפלין דאנשי טבRIA דלון היה
מקום לומר דעל השוכר מטבRIA להונגת דהופל ימל
למר דלא תנרצחיילך לטבRIA אל מחמת טבRIA
אין בזיכיון ומעריבין, ומפיק יכול מירם הייזר כי
הו הרובה טעלין לשוכר בטבRIA אבל בגין זו בא
לቤת מטען מסות סתום משכיניטים ומעריביטים ולפונ על
הפטוליטים הזה להונגת, וכך שאייכא טעם גם להפעול
כיזן דאייכא טעמם גם להסידר הדין שטוכר דהאייא
בבאים פ' וואומגן דז' ע"ז אדרט רבא האי מען
דאגידן אגורי לדולא ואთא מטרא פסידא דפרזיליט
חישוקן נו ברמיה סימן שליד סע' א' מסע' דהמעיה
סדאטה בסמ"ע סק"ג, וא"כ אפשר שכן ציד לגורוט
בבאי, אבל הוא דוחק לשאוק כל דין גוריא שאייא
בבאי וט שגביא מג"י, ובכ"י איתא גם הירושא ממשמע
שנידך להנעה מדלעיל שהיא הנגה קטנה והו שבאי
אייכא גיב בימי הנגה ב글וין בוננותה איתא בבית
וחבירס הא נבפיט מדלעיל, ומ"כ עין בסוף סימן
שליב בתזבוחת הירביש הוא לא לציין שאיכא חד גירסא.
ולידג' לפיטם שבאייא לא לא מחלוקת בין הגירושאות
אלא שלג'יביס ליכא חזוש בבאו בני טבRIA לבית
מעון ובני בית מעון לטבRIA סנטכין כמי המקומות
שבאו לשם ומדפסק אבל הפעול הוניל להסידר עצמן
במקומות אחר ע"ד מתג פעולין המקומות שנשכין שם הווא
ששה (ואהיכא טים זטבוחה בבי' בלשון ורב"ש סכטב
אבל צנול' אאר זטוקם שבאו הפעול ממש וצריך
להיות אבל לא צנול' נבפיט בירביש ומדפסק מעזע
הען), ולג'ירסא של גיבי ובספריטים שלנו ציד לרשות
ספאים זהוו באלו בלשון שמציגו הרבה פטיטים שנקט קודם
ובבזא דבר אוד פסידא ומכותב כלומר וא פסידא
לשרור פעוליטים מהם זטבוח אוף דהירביש גורס זה
הזה גיב כען פסידא פודם נקט דין ומחודש.

הגה וגירושא בני' הווא בני טבRIA שעלוי לשוכר
מבני בית מעון ובני בית מעון צללו לשטר מטבRIA
נסכרים כבני טבRIA, איל' סוב' גירסא ז' דכיזן
דლפטוליטים איכא טעם אף שטב' להשוכר איכא טעם
טעם הפעול עדין, האלי פלייג וזרעטלי גם בזא דאמר
רבא בזאתגין, אבל יותר גראה שציד לגורוט נירוטה

רץ ג הלווי חרם סימן ריח שבט

יעינגי תי שוכ נחצ'ות מבלדי צורנו ס' רמ"ג כי ח' גל
הן רח'ון יכול לכוון לאכ'ן ייח'יות צבאי
בגוויס וו'ך לשור ט' זכר' מוס' יה'ו, וו'ך גמ'ס
ס'ב'וט'ס רג'ין לנ'ס ס' נ'וי דלה'ר'ו ליכ' מ'ת' ה'ו
ה'ס'ול'ן לכוון ד'ס' נ'ס' נ'ג'ות צ'נ'יש'ה לו' ו'חות' מ'רו'ג
ב'נ'ה'א צ'ל' ו'ט'ו'ן מ'ו'ה ס' ר'ע' לו' כ'ב'א', ה'מ'ס' נ'ל
ב'צ'וק' ג'ג'ו' ר'ג'ל'ס נ'ס' נ'ג'ן-ה'ג'ל' נ'ג' ח'ול'ות, ו'ל'
ד'ל'ק' לשור ט' זכר' ק'ה'מ'ר' לו' ח'ו' כ'ה'ה ס'ב'וד'ס
ו'כ'ו'ר'ס ג'ה'ל'ב' ק'ו' ה'ג' נ'ס' ה'ו' ו'כ'ו' ו'צ'ב'א'
ס'מ'ומ' ד'מ'ל'ק' ג'ן נ'ס'ה'ו' ל'מ'ול'ת ז'ק'ה' ז'ק'ן ה'ג' נ'ל'
ג'ה'ס פ'ל'ס'ס נ'ס' נ'ס'ה'ו' יה'ו' י'כ'ל' נ'כו'ן נ'ס' צ'ל'
ה'ס'ו' י'ה'ו'.

ס"ג, כ"מוכר לה בטופל וו"ל כל מהוד מני בטיול וכו'!
בכ"ג זכה"ג דבכמה ט"ו מות ר' כי נכס מוכרכ"ל ס"ה
ס"י קו"ז ר' נון צן דברי מהפסק הל' הוי טהרה ומלה"כ
הاذג זכר מרלו יתפרק כי במנוען תלוקחים
ממוחקסים זיכרנו לחריש ט"כ. מעתם ונכ"ל פזמון
לא יוכן לאירוע זכר מוויה חמי"ט צולן בתנ"ה ומל'
המלהירין לדל"זיו ממהמו' חכם קדשו, חידשו במתעניין
בחתימת מלחמי"ל נכס בפיסו וילך דלן מורי מלחמי"ל
דרק נכס ברכב ניס ויכחד עניהם יותר מלהרומים מה
בכלל כי מחייך נטעיה יותר מלהר פלאו, ה'כ' מה
סכך זעםך ט"מ לך' פיס, מלה"כ בנן יחו' לו
בצפונים מודים הוציא נון זעיר יומם דמן בספס להן
מעין לוחיקס הול' ע"מ נתקל פיס אל זכר וע"ז
עו"ה, וחין גראמי"ט וו"ד ס"י כ"מ ס"ה.

סימן רית

לכתחדול ביוית מהמן בטבוזה גמ"כ.³

ס"א ה'ין יכול לכוון לפיו כוסוף על סכך כיוון שלא
המבהן נכסם צבכין. עיין מ"ז בפרק מה"ג
ע"ז ודקומו נכסאי והוא עזיזהינו כי עזיז ומפק
בן ס"ה צ"ב ס"ה וסת עזיז יותר מושלך דמיין לאס
ר וסת לו רך ג', וכ"ג יימול דגמו עזיזוקן וסת ג'ל
עצידי גנד במתוחת טנס נכס רך כליגן, ופי' דבשטי^ט
כלכל דבצערת'ג' מ"מו כבניהם נכס יויתר ער"ש דעשות
שי מילגה פטירתה מסתפק צור זינטו צ"ד כוורות
אלן וחיקתן מטה"ב' בס"ה צ"ג זינט' ור' והפועלים חטעו נבדוי
ביהין נכס זכות להזען מטבב'ג' יותר לאן חס שור
בטלם יונבר ג"ק.

בעניותיו לנו ובדי כמי כי נלה וצחי כתה
וძקון כו' מל חנימה טמכי עמו
מכבשכ'ג רוחם ליתן רק ב' כריג' וכס חוגמים ד'
כמניעו נסם דק לא עכדי כן גהמתה, חכל הין קד"ח אלה
יניחו הטב' מורה נסם על עזוב' בטימת
נין כבשכ'ג מורה נסם על עזוב' בטימת
נזה, דחויל כבשכ'ג מורה נסם על עזוב' בטימת
כין וחוצב דק כבשכ'ג ומארכתה, חכל היב'ג לא כי
שעומן על חוספה בככ' מחריג' כי כדין עמי נס מט
בזוז' בטימת וין ויה' מפשחות סממע' זיין דק
לטה' זמי' קיל'ג' ס' ה' ו' ז' לדין.

איינו יכול לנוף: רשות הולן מכבר מספער ממנה מהיס זכאיין ומהום על כתורו וכ"ז צדמת קוקיות ע"פ כל חילון כלוחם בטבעה, ובוכיר מלחמת מלחמותן היו יכול לוכופת שחך בזקן וכל כבוזה צח מלך פניינה, וחיל זרמי מפסוק זה ור' רבנן מהר' כהן ברכ"ב, ועוד"ש זומם כ"י י"ז ד"ה חייגריה נ"ז פון עטמיהו, כתוב ר'ב"י אה נצלהת גל הולן למילכה יוס בצל מלילכה טיטול עלייך פולין צוויה בגנו יונתן זעיר טבריאי מלילכה נטוש עתה נ"ע"ב, ז"מ גלניאיד דהין שכוכחה מר"ש נ"ג כל כבוזה צח מלך פניינה שאר גונע גוניעות מגן בפזון, וגם לא ממען מודני ר"ש בפלוטוס בריתו וכולם נפטרו על צוויה רק זעיר עלה שצובת הרוחן, ועודיו הנחל יומם כס כי דרייך זכושן אין טזיות והרגשת צבאי שארו ונג' צח נ"ז יוציא טבזות מלילכה צווין ומי"ז סינחיה, ומ"ל כפושל מודה פנסכל כבד יטב נס מלילכה זו, וממען מותך דעל"ש מונמאה היזוות כלבון מלווי צווין אה נ"ל במלוחתו וזה כפין כייל מגטטה".

שבט הלווי - ד ואזרע. שמואל בן יוסף צבי הלווי עמוד מס' 300 הווישס ע"י תבנית אוצר החכמה

Shevet Halevi disputes the ruling of the above Ketzos Hachoshen, and sides with the Terumas Hadeshen.

שבט הלווי ח"ד סי' ר"ט

נ"ל מהגנו של בגניות ומלולות מהני גמר וויליג ליב,
יע"ב.

ובהתשובה לר'ז"ב סי' ז"ה וכוגה גז"י הל' ע"ש סי'
ל"ט מהן נטען להבזבז בדין בגניות חכתיות
למוננות ודוקומן בגניות והאסמוניס להלן ולדעתו
למייף לו וחייב כל גמונת לפניו ווילג רשות
מ"מ מ"מ דריש כבר היו מחייב, ובמהמת להפריס
שי' פניות סי' כ"ג מדבר זה פועל להבזבז, והלמס
בגנון חכתיות חזק נאכנתות כמו בגניות והוילג
למוננות ניריך יטוז צו, ומ"ש גמוניס להפריס לנוין
מפרחתה שבקהוקומעה עס בעלה כתיבות וע"ז מסלובת
בגעה"ג נאכנתה מוד מ"מ קשותה הוילג לילבז
למחזרו לא רק בגדניות וכל בדומה זה.

ורשות הילג מכביר מדיין סי' מינה פחים שבעיר על
מה שבטעון בקהל"ה רק דמיון קרלה"ש לנוין
בגדי פועל לדמזרי במלולו ומלמותו סופ"ז דלחוזות
מצחט ולק' באלויה מה פועלם כל' געוווטו מפשיט
בגדי מילוי וצמלהות מהמע נאכיה ומלוק נ"כ על
תיק ריעול וטבי צמינו וס"ל דנס צו מפשיט גנדי
מלוי, וזה מתייצט סתוםה בט"ע, ווילג עכ"פ
דין קוס לו.

ומצאתי מ"ה גז"ו"ת חדת להבזבז (למבר"ה הלקלשי
יע"ל) ח"ב חומר סי' ט' ומסכת כי"ל
נכלה, ה) בכיר במוchar נטע ווילג כו"ה מעלהו חוק
זענו, ג) וכן בכיר שחייו מושבי נטע הנ"ז וכ"ז
לנטזוט הוא כ"כ לוס צו ווילג קדון טס בזבב"ג
ליטול גנדיו מילוי לכ"ג, ג) חמשה בכיר גלמי מגבל
זען שכו"ה צעב"ג נ"כ, ד) וכמו"כ בכיר נטע
קזעט שכו"ה צעב"ג ל"ש צמונו, ה) וכן כ"כ פונגרת
הו צויה הפלוי מעלהו צמונו הכל א"ה מילוי פונגרת לו

וילג וסומתו מהצעיר מלו לדרוחו יט"ב ט"ז.
ומיהו פשט מלהר דכל זה לנוין מלזותים לוילג צוקה צבעת
סתם, הכל מה ערנויות כסוס צוותים
לכפומליס צגי עזוזה מיהדים צלובצ'ה זוקה צבעת
צboldה פשט מלהר דרכוב הכל' חלוף מפשיט צעב"ג
מנלוי. ועין צנ"ג סי' ט"ב צבב"ג צ"ה חות זע"ב,
הה כתאו צייניס טהו יול חוק צזון לו יקח בגניות
ולס צסוו'ה צזון יקח בגניות, ומזה כפומל פרק צזון
לון ביזורטס יוישס בגניות ע"ב.

ג) ולענין רקמת מכות מרוחה שטבך טס כל מי
כל'וס במלוכיס צצטה עזוזה לט"פ
שמהניפס כל פעם כודר פשט שחויל נאכפלוט
בצנעליס ע"ז סי' רמי' לקמן סי' נ"ח סי' יט"ב.
ופשוט הילג שפועל שטבץ גמוקס שוואדייס דבדיליס
סודיס הילג שטבנטיס גמכתיליס טס נזון
צגורי סוד הילג פועל פועלם סאייה כהלאה כל צמל
בגעווה, להסוי לו לפועל לבטחיק נטעו לו להרbris
ובגדר גזל בויה מן כו"ן, גם א"ה לו עז תקנ' מומחה
לה, כו"ן סאס דעריס טטמלה מkaplion מלול על גלויס.

וכן גני ממכג זאכנו זון יzon וויפי לאו לאגראיסו מ"מ
הן כדמים מודיעיס וחיעג ליתון לנוין מזונות יט"ב.

ולענ"ז דמיון בקהל"ה צמליס ווילג בקהל"ה י"ע
ולין נזון בקהל"ה זומס כל' לדבנה וכחט
שונן ווילג זמי' נזון לו נערב זוגביס כו' לכטול גס
בכואלהות, ווילג למון נזון נז' כי נזון לו חלום צבב' לו
סמאכ, חי' להן לרזון רז'ס נסחוב לגמרי ממכג נתינה
בכואלהות, הילג מקיימו געגענו, מטה"כ הכל' דילג
לומר זומי' מודיעיס גנד סמאכ באל' להבזבז ולכטלייג
זכ' ווילג זוג' החזק מזון טס זומי' מודיעיס גנד
ליך מכם יולג חזק מזון טס זומי' מודיעיס גנד
סמאכ, וכו' נפי משי' דמי' מודיעיס לקיים סמאכ,
זה פשט וליון דעכ"פ סמאכ לפלט צפ' נזון לו גס
בכואלהות וכו' לו פוליך צפ' ווילג יולג מכבוב, ווילג
סמאכ, וכו'יל' כבויו זויש פ"ג דכטבאות כל' נזינות
צטולס היה נכס קול וכטלי מזוט לא קול לחיטרט לא
חונד, הא' גנוף בלון פשט וליון גנס לפוי טענמא
להוילג הייל רז'ס נסחוב סמאכ ליטון בכואלהות כו"ל
הילג זומי' מודיעיס לקיים סמאכ, הכל' דילג ריש
פ' כפומליס נזון כו' זומי' מודיעיס נצטעל סמאכ
לגמרי.

ולפ"ז גלען"ז גמוקס זאכנו זון וויסו נס סאכן,
ה' ר' ז' קאנ'ה'ם דל'ם הדרין זומי' מודיעיס
זה זוקה גמוקס טנוניות מזונות גל' מזון לנקות
מזונות, חי' לי' לפלט גומ' זומיס מודיעיס כו"ל
הכל' גמוקס טנוניגים נזון לאס דמי' גמוצויניס ואס
קוניס נסס, ווילג נפלט ז' נפלט זאכ' נס טבורה
מזונות, ווילג טפי לאו להגניביזו ווילג נכס סחט צל'
שיפרט שבוחר טבורה סזונ�, וספומליס חודזטיס
למי מזונות, והטטכיזו גוון טטפי לאו צבזול כטזונת,
קדון טס סטטכיזי ביון געגענו זקיים סמאכ, חי'
שצטינ' קלה ולג פוליך צעב'פ כו"ל פ"פ ווילג כתכח"ד
במיכרי.

סימן רב

בדיני בגדים של פועל

ה) בראש סופ"ז דלחוזות ובטעון ג'כ' בקהל"ה
סי' צל"ה סי' ק' ז, נקי' מי' בסמלקן
צעיחו כל' געט"ג ווילג פטו כל' מעלהו ומסוייט געט"ג
צמלוכחו וגט"ג מהנאכו לפטמיס גמיהל' ומשחה
ופטמיס נזון לו מלבדה הילג הילג לו בכיר קז'ז'ה צטט"ג
מעלהו מפשיט גנדיו מעלהו, הכל' בכיר טטכיז צטט"ג
לזון קז'ז'ה ווילג לו (לכטול) גנדיס א' יול חוק זומו
מכה טטעל חזק הפלוי חמוי כו'יס מזון מזונת וטכיז
וילג לו, הילג א' יול צזמו כו' זויעט צעב"ג היינט

IN-DEPTH BUSINESS HALACHA CURRICULUM

MISSION

*To facilitate and provide a framework
for the frum businessman to gain the
in-depth halachic knowledge he needs for
contemporary business dealings.*

*Through increased knowledge and guidance,
Yorucha will elevate the frum public's
adherence to halacha as it pertains to
choshen mishpat and standard business
practices.*

What

This ambitious project will harness the collective expertise of a team comprised of advanced talmidei chachamim, experienced, seasoned Dayanim, that are well versed in corporate practice and common business norms.

Collaborating with a talented group of editors and writers, they have created a syllabus and curriculum of study, with accompanying shiurim and personal guidance, enabling participants to have the tools to proclaim with confidence, "Yes. Nossasi venosati be'eminah!"

How

The core curriculum is segmented in modules, and can be learned as an individual self paced; or, participants can join chaburos coordinated by the Bais HaVaad for those that desire group study. Page by page, step by step, the learning will be facilitated with a daily audio "Blatt shiur" guiding the participant through the sources as well as a weekly video shiur presented on each topic by Dayanim that will share fundamental and practical applications of the sugya covered.

Daily practical Q&A applications of the subject matter will be offered alongside through the Business Halacha Daily series.

Why

As participants amass a broad and deep knowledge on an academic level directly from the source – coupled with real life scenarios presented by experienced Dayanim – they will acquire the clarity to determine not only what is a **שאלה**, but, more important - why.

Only through **עמלות בתורה** – understanding the fundamentals of the subject – can one truly appreciate and internalize what defines right and wrong.

Fulfillment and satisfaction in the realm of the divine is like no other. A mesayem masechta revels in the transcendent feeling of his accomplishment. Truly sublime and the envy of his peers.

Contemporary businessmen have their own, unique, 'siyum hashas' at the completion of Yorucha curriculum. It is the moral imperative of a frum yid, and now accessible to all.

The *hadran alach* of Yorucha is the ultimate badge of honor and medal of distinction for the businessman of our times.

Similar to a sofer who, with his intensive knowledge of hilchos safrus, is confident and secure in the propriety of his profession; so, too, businessmen will gain the peace of mind knowing with conviction that they ply their trade *be'eminah uveyosher*.

Core Curriculum

(subject to change)

YEAR ONE

PART I

Business Halacha Fundamentals

Elul 5780

- Introduction to Choshen Mishpat and Business Halacha -1
- Dina Demalchusa Dina- 2
 - › Obligation to Adhere to Civil Law
 - › How Civil Law Impacts Agreements Between Two Parties
- Common Business Practice & Minhag Mevatel Halacha - 2
 - › What Constitutes a Minhag
 - › How Minhag Impacts Employment, Tenancy, Partnerships and Real Estate Deals etc.

Tishrei 5781 (Expanded Yom Tov Edition)

- Business and Employment on Chol Hamoed

PART II

Setting Up A Kosher Business

Winter 5781

- Gezel - 2
- Gezel Akum - 1
- Ta'os and Mate Akum - 1
- Geneivas Da'as - 2
- Acceptable Marketing - 2
- Headhunting - Recruitment and Ma'arufia - 1
- Halachos of Employment - 2
- Hiring, Employment Agreements and Salary Structures - 1
- Hiring Jewish - 1
- Halachic Deals and Documents - 3
 - › Understanding Asmachta
 - › Agreements and Kinyan Devarim

- › The Halachic "Agreement Validation" Clause
- Non-Competes and Non-Circumvent - 1
- Partnership Structuring - 2
- Corporations, Trusts and Legal Entities - 1
- Hasogas Gevul and Competition - 2

Nissan 5781 (Expanded Yom Tov Edition)

- Corporate Chametz - The Issues and Solutions
- Isurei Hana'ah

PART III

Maintaining A Kosher Business

Summer 5781 - Commitments and Kinyanim

- Kinyanim Expounded - 2
- Mi Shepara, Mechusar Amana etc. - 2
- Situmta - The Kinyanim of the Marketplace - 1
- Ona'ah - 2
- Mekach Ta'os- 4

Summer Break 5781 (Special Edition)

- Tzedaka and Ma'aser
 - › As a Business and Individual

YEAR TWO

Elul 5781 - Maintaining a Kosher Work Environment

- Yichud in the Workplace - 2
- Interaction With the Opposite Gender - 2

Tishrei 5782 - Expanded Yom Tov Edition

- Websites and E-Commerce on Shabbos and Yom Tov

Winter 5782 (Leap Year) - 1st Semester

- Loans and Guarantees - 2
- Ribbis 101/The Basics - 4
- Insurance Issues - 1
- Brokerage - 2
- Lashon Hara In Business - 2
- Legal Holidays and Chukos HaGoyim - 1

Winter 5782 - 2nd Semester - When Things Don't Go As Expected:

- Bais Din - 3
- Din and Lifnim Mishuras Hadin - 2
- Arka'os - 2
- Quitting, Firing, and Severance - 2
- Partnership Dissolution - 2
- Collections - 2
- Bankruptcy - 1

Nissan 5782 - Expanded Yom Tov Edition

- Maintaining A Facility on Pesach

Summer 5782 - Final Testing and Review

YEAR THREE & BEYOND

Choshen Mishpat Supplemental Track

- More In-Depth and Intricate Learning of Many of the Abovementioned Topics
- Nizkei Shcheinim
- Mazik, Garmi, and Halachic Torts
- Hashavas Aveida
- Mitzva of Lending
- Yerusha and Trusts
- Trustees and Executors
- Shomrim and Fiduciaries
- Shluchim and Agents
- Harsha'a and Power of Attorney
- The Shibuda D'Reb Nossen Law
- Hefker
- Pruzbul

Industry-Specific Tracks and Supplemental In-Depth Track

Real Estate Track:

- General Real Estate
- Bar Metzra
- Acquisitions and Ani Hamehapech
- Lo Sachmod
- Brokerage
- Landlord/Tenant
- Zoning Laws
- Rent Control and Evictions
- Fix and Flip
- Administrations and Boards

HealthCare Track:

- Shabbos and Yom Tov
- The Kosher Kitchen
- Employment Training
- Facility and Housekeeping
- Compliance and Fiduciary
- Partnership and Employment
- Medical Issues

Finance and Ribbis Track:

- Introduction: Understanding Ribbis
- Ribbis of Non Jews and Mumar
- Foreign Currencies and Commodities: Se'ah Bes'eah in Today's Marketplace
- Corporate Lending & Borrowing
- Credit Unions: Ownership in Ribbis Entities
- Credit Unions: Paying Ribbis by Court Order
- Pesika: Deposits and Price Guarantees
- Tarsha: Paying for Credit and Early Bird Specials
- Arvus & Ribbis: Cosigning on a Non Jew's Loan
- Arvus & Ribbis: Cosigning on a Ribbis Loan

- Differentiating Between Expenses & Interest: Defining the Two
- Ribbis in Partnerships
- Ribbis in Contracts - Capital Calls and Late Fees
- Deal Syndication and The Real Estate Process From Negotiation to Closing
- Ribbis as a Knas: Fines and Penalties
- Purchasing Tax Liens and Mortgage Bundles
- Using a Purchased Item When the Sale was Reversed
- Selling Conditional on Reversing the Sale
- Ribbis Responsibilities of Lawyers, Brokers, and Witnesses
- Review of Ribbis Fundamentals
- Hard Money Loans & Heter Iska - Kulo Pikadon; Chatzi Milve
- Heter Iska - The Approach of Reb Moshe Feinstein
- Heter Iska Klali and Loans Specified to be Al Pi Heter Iska
- Ribbis Mukdemes - Ribbis MeUcheres
- Ribbis Devarim
- Defining Ribbis: Gifts, Favours and Charitable Donations

Yorucha Deliverables & Supplements

In-depth "Ma'are Mekomos" source booklets

Accompanying audio daily "Blatt shiur" clearly explaining sources

Weekly video "from the field" application of materials learned, presented by Bais HaVaad Dayanim

Daily Q & A - Business Halacha Daily posts

Review, testing, and accreditation

